

РЕШЕНИЕ

№ 159

гр.Перник, 4 юни, .2009 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в публично заседание на деветнадесети май две хиляди и девета година, в състав:

СЪДИЯ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 614/2008 г. по описа на съда, за да се произнесе взе в предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 45в, ал. 7 от Правилника за прилагане на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ППЗСПЗЗ).

Образувано е по жалба на Държавна агенция по горите, гр. София срещу заповед № РД-19/22.07-2008г. на директора на Областна дирекция „Земеделие“ гр. Перник, с която е одобрено протоколно решение от 21.07.2008г. на комисия по чл. 19, ал. 2 от ЗСПЗЗ. С протоколното решение на основание чл. 19, ал.1 от ЗСПЗЗ, във връзка с чл.45в, ал. 5 и ал. 6 от ППЗСПЗЗ са определени имотите по чл. 19, ал. 1 от ЗСПЗЗ за община Трън, по землища, както и имотите по отношение на които са допуснати непълноти и грешки при регистрирането им като земи по чл. 19, ал. 1 от ЗСПЗЗ.

Жалбата е срещу частта от решението, която се отнася за имотите с номер на имота по картата на възстановената собственост (КВС) №090001 с площ 42,788 дка; №100004 с площ 36,387 дка; №160001 с площ 69,053 Дка; находящи се в землището на с.Слишовци, община Трън.

Жалбоподателят иска отмяна на заповедта и одобреното с нея протоколно решение в оспорената част, поради противоречие с материално-правни разпоредби. Основните доводи са, че посочените имоти са гори по смисъла на чл. 2, ал. 1 от Закона за горите (ЗГ), а не земеделски земи. Те са отразени неправилно в картата на възстановената собственост и протоколното решение като земеделски земи по чл. 19, ал. 1 от ЗСПЗЗ.

Ответникът - директорът на Областна дирекция „Земеделие“, гр. Перник и заинтересованата страна - Министерство на земеделието и храните, чрез общ процесуален представител, поддържат становище за неоснователност на жалбата с искане оспорването да бъде отхвърлено. Процесиите имоти са отразени в КВС като земеделски земи, останали след възстановяване правата на собствениците, стопанисвани и управлявани от община Трън. Спорът за собственост следва да се реши по общия исков ред, а не в производството по чл. 19, ал. 2 от ЗСПЗЗ.

Заинтересованите страни - Агенция по геодезия, картография и кадастър гр. София и община Трън, редовно уведомени за съдебното производство не се представляват и не представят становище.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е допустима, подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

На основание чл. 19, ал. 2 от ЗСПЗЗ във връзка с чл. 45в, ал. 1 от ППЗСПЗЗ, директорът на Областна дирекция "Земеделие" - гр. Перник е назначил комисия, в състав от служители на Общинската служба по земеделие, на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, на Общината и на Държавното горско стопанство гр. Трън, със задача да определи имотите по чл. 19, ал. 1 от ЗСПЗЗ. Комисията, след като е разгледала по реда на чл. 45в, ал. 2 и ал. 3 от ППЗСПЗЗ предоставените данни за имотите по чл. 19, ал. 1 от ЗСПЗЗ е определила имотите по чл. 19, ал. 1 от ЗСПЗЗ по землища, заедно с придобитите преди влизане в сила на ЗИД на ЗСПЗЗ (обн., ДВ, бр. 13 от 2007 г.) за община Трън, включително землището на с.Слишовци, съгласно приложение № 1 към раздел I от решението. Със същото протоколно решение комисията е определила имотите, по отношение на които са допуснати непълноти и грешки при регистрирането им като земи по чл. 19, ал. 1 от ЗСПЗЗ, съгласно приложение № 1 към раздел II от решението. Решението е взето при съгласие на всички членове на комисията. Протоколното решение е одобрено със заповед №РД-19/22.07.2008г. на директора на Областна дирекция „Земеделие“ гр.Перник.

От приетата по делото и не оспорена от страните съдебна експертиза се установява, че всички имоти, предмет на правния спор са отразени в КВС като земи по чл. 19, ал. 1 от ЗСПЗЗ, временно стопанисвани от общината. Същите са гори по смисъла на чл. 2, ал. 1 от Закона за горите. Засегнатите гори към настоящия момент са лесоустроени и описани подробно в лесоустройствения проект.

Всички имоти, предмет на жалбата, освен имот с № 110016, са включени в приложение №1 към раздел II от протоколното решение като неправилно причислени към земите по чл. 19, ал. 1 от ЗСПЗЗ.

От доказателствата по делото се установява, че за с.Слишовци е извършено обединяване на цифровите модели за възстановяване на собствеността върху земеделските земи и горите и земите от горския фонд. КВС за с. Слишовци е обнародвана в ДВ, бр. 86 от 20.ю.2000г., влязла в сила към датата на постановяване на оспорваната заповед.

Съгласно чл. 19, ал. 1 от ЗСПЗЗ, общината стопанисва и управлява земеделската земя, останала след възстановяването на правата на собствениците. След влизане в сила на плана за земеразделяне и одобрената карта на съществуващи и възстановими стари реални граници земите стават общинска собственост. Разпоредбите на чл. 19, ал. 2 и ал. 3 от ЗСПЗЗ и чл. 45^В от ППЗСПЗЗ регламентират условията и реда, по който се извършва определянето на имотите по чл. 19, ал. 1 от ЗСПЗЗ. Имотите по чл. 19, ал. 1 от ЗСПЗЗ се определят с протоколно решение на комисията по чл. 19, ал. 2 от ЗСПЗЗ. В същото протоколно решение комисията описва имотите, за които е констатирала, че неправилно са причислени към земите по чл. 19, ал. 1 ЗСПЗЗ и излага мотиви за това. За имотите, определени от комисията като земи по чл. 19, ал. 1 от ЗСПЗЗ се съставят актове за общинска собственост, в които като основание за съставянето им се вписва и протоколното решение на комисията.

В случая комисията въз основа на влязлата в сила КВС е съставила списък на земите, които са останали свободни след възстановяване на правата на собствениците, съгласно приложение № 1 към раздел I от решението за землището на с. Слишовци, община Трън. Списъкът на имотите е съставен в съответствие с КВС и разпоредбата на чл. 19, ал. 1 от ЗСПЗЗ, в него законосъобразно са включени останалите свободни земеделски земи, отразени в КВС, след възстановяване правата на собствениците.

В приложение №1 към раздел II от протоколното решение са включени всички процесии имоти, които съгласно заключението на вещото лице представляват гори по смисъла на чл. 2, ал.1 от Закона за горите. Приложение №1 към раздел II от протоколното решение е със съдържанието по чл. 45в, ал. 6 от ППЗСПЗЗ. В него са описани имотите, които неправилно са причислени към имотите по чл. 19, ал. 1 от ЗСПЗЗ. Заключението на вещото лице, че процесиите имоти са гори, а не земеделски земи, потвърждава законосъобразността на протоколното решение и в тази му част, в която земите са приети като неправилно определени по чл. 19, ал. 1 от ЗСПЗЗ.

За тези имоти няма основание за съставяне на акт за общинска собственост, независимо че са включени в протоколното решение като имоти от КВС. Имотите са гори и предвид изричната разпоредба на чл. 19, ал. 12 от ЗСПЗЗ, след изтичане на 5 годишния срок по ал. 4 същите следва да бъдат управлявани и стопанисвани от държавата. Поземлените имоти по ал. 1, които са гори по смисъла на чл. 2, ал. 1 от Закона за горите и до национализацията с Конституцията на Народна Република България от 1947 г. са представлявали гори, както и залесените или самозалесили се земеделски земи, отразени в лесоустройствените проекти като горски фонд преди влизането в сила на закона, след изтичане на срока по чл. 19, ал. 4 от ППЗСПЗЗ се управляват и стопанисват от държавата.

Такива са всички процесии имоти, съгласно заключението на вещото лице.

По изложените съображения, съдът намира, че оспорваната заповед, по отношение на всички процесии имоти, с изключение на имот с № 100004, ^с която е одобрено протоколното решение е законосъобразна, издадена в съответствие с приложимите материално-правни разпоредби и не са налице основанията за отмяна по чл. 146 от АПК, поради което оспорването следва да бъде отхвърлено.

По отношение на имот с № 100004 няма основание за съставяне на акт за общинска собственост, независимо че е включен в протоколното решение като имот от КВС. Съгласно заключението на вещото лице същият представлява гора по смисъла на ЗГ. Поземлените имоти по ал. 1, които са гори по смисъла на чл. 2, ал. 1 от Закона за горите и до национализацията с Конституцията на Народна Република България от 1947 г. са представлявали гори, както и залесените или самозалесили се земеделски земи, отразени в лесоустройствените проекти като горски фонд преди влизането в сила на закона, след изтичане на срока по чл. 19, ал. 4 от ППЗСПЗЗ се управляват и стопанисват от държавата.

По изложените съображения съдът намира, че оспорваната заповед, с която е одобрено протоколното решение следва да бъде отменена като незаконосъобразна, издадена в нарушение на приложимите материално-правни разпоредби по отношение на имот по КВС № 100004 и делото в тази част да бъде върнато като преписка на административния орган за включване на имота

в списъка на имотите по чл.45в, ал. 6 от ППЗСПЗЗ като неправилно определен по чл. 19, ал. 1 от ЗСПЗЗ, тъй като е гора по смисъла на ЗГ, а не земеделска земя. Предвид гореизложеното, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК,
Административен съд — Перник

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед № РД-19/22.07.2008г. на директора на Областна дирекция „Земеделие“- гр. Перник, с която е одобрено протоколно решение от 21.07.2008г. на комисия по чл. 19, ал. 2 от ЗСПЗЗ, в частта за имот с номер по КВС 100004, находящ се в землището на с.Слишовци, община Трън.

ВРЪЩА преписката в тази част за ново произнасяне при спазване указанията на съда.

ОТХВЪРЛЯ оспорването на заповед № РД-19/22.07.2008г. на директора на Областна дирекция „Земеделие“- гр. Перник, с която е одобрено протоколно решение от 21.07.2008 г. на комисия по чл. 19, ал. 2 от ЗСПЗЗ в останалата част.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от деня на съобщението до страните, че е изготвено.

СЪДИЯ: /п/